

Ми, члени Асамблеї, висловлюємо свою велику стурбованість щодо чергового кроку органів влади в напрямку знищення малого бізнесу в Україні.

Згідно з урядовим законопроектом «Про внесення змін до статті 296 Податкового кодексу України щодо посилення контролю за обігом товарів іноземного виробництва» передбачено, що підприємці, які здійснюють торгівлю імпортованими товарами, повинні вести облік не тільки доходів, а й витрат. Витрати повинні відображатись на підставі копії митної декларації або іншого документа, що її замінює, а розрахунки проводитись із використанням РРО.

У разі прийняття цього законопроекту значно збільшиться регуляторне навантаження на бізнес-середовище у зв'язку з великими затратами підприємців на виконання зазначених норм. У підсумку таких дій значна кількість підприємців буде змушена припинити свою діяльність чи перейти в “тінь” під “кришування” злочинців у погонах чи корупціонерів-чиновників.

Закликаємо підприємців об'єднати наші зусилля для недопущення внесення до Верховної Ради України та наступного прийняття цього законопроекту.

Звернення Асамблеї громадських організацій малого і середнього бізнесу України до підприємців України

Шановні підприємці, від 2010 р. - часу нашого з Вами Податкового майдану пройшло не так уже й багато часу. Майдан закінчився, як нам видавалось, невеличкою, але перемогою, адже спрощену систему оподаткування вдалося відстояти, але зрештою розчаруванням, бо усі його надбання злочинні органи влади поступово крок за кроком перекреслювали завуальованими “прогресивними та європейськими” змінами до окремих статей, окремими “уточнювальними” законами чи навіть підзаконними актами. Назовні все виглядало ніби гарно: електронна звітність та її вдосконалення, скорочення кількості дозвільних документів, тощо, а насправді недолугі технологічні рішення, далекі від своїх європейських стандартів, та вичавлювання останніх коштів з малого бізнесу в умовах стрімкого падіння купівельної спроможності населення, якому переважно ні з чим приходити на ринки та у магазини. Як наслідок, наявна на сьогодні жорстка фінансова

криза у державі, багатомісячні невивплати зарплат, пограбування коштів місцевих бюджетів на рахунках казначейства, очікуваний крах пенсійних виплат. Це можна назвати одним словом — казнокрадство. Ми з вами пробували боротись з цією системою, що вибудовувалась впродовж всього періоду незалежності України, а можливо й просто відбулася шляхом невеличкої трансформації радянської моделі чиновницької безвідповідальності і всездозволеності (не дивно, бо кадри залишилися ті ж самі) через акції протесту щодо дій органів державної влади, перекривали дороги, іноді практично силою заставляли депутатів відмінити свої рішення, ... Але ж це не може тривати вічно. Бізнес, особливо малий, потребує стабільності, ресурси бізнесу не безмежні.

Ми спробували забезпечити хоча б незначній частині бізнесу більш — менш захищені нормальні умови роботи через створення мережі колективного самозахисту. Дійсно, 7-15 авто з групами юридично грамотних, впевнених у собі підприємців можуть багато. Заставити прокурора закрити сфальшовану справу, розігнати чиновників виконавчої служби, що зібрались вилучати майно підприємця без рішення суду, зняти з орієнтування ДАІ незаконно внесені авто, заставити міліцію відмовитись від незаконного затримання ... Але це все інструменти захисту. Ми ж не можемо за них виконувати їхню роботу, причому безконечно ... За міліцію, за прокуратуру (особливо природоохоронну), за податкову, ... За усіх тих, хто закриває очі на “проплачений” мільйонний злочин, але ходять десятками на вилучення вживаного одягу на лавках секонд-хенду ... За усіх тих, кому ми фактично платимо заробітну плату.

Бюджетна система України — це розподіл коштів між громадянами та територіальними громадами. До 99% громадян гроші переважно не доходять, територіальних громад по країні лише кілька десятків. Кілька сімей фактично розподіляють величезну частину цих коштів між собою, інша частина розграбовується чиновниками різних ланок ... Ресурсів малого і середнього бізнесу явно недостатньо, щоб, віддаючи фактично все, намагатись протистояти цій системі та ще й виконувати за українське чиновництво його ж роботу ... Наступний крок, який ми зробили — вивчили вітчизняне законодавство. І з подивом помітили, що, якщо його виконувати, ми зможемо нормально працювати, розвивати та захищати свій бізнес. Проблема у тому, що ті, хто згідно зі своїми обов'язками зобов'язаний контролювати виконання та дотримання цього законодавства, сам його постійно порушує. А досить часто, навіть ніколи і не намагався його прочитати та вивчити.

Виявилось, що є велика частина підприємців, що можуть працювати як мікропідприємці в рамках Господарського кодексу, уникнувши зарегульованості та безконечних перевірок, надмірного оподаткування. Податки та збори для таких підприємців встановлює територіальна громада. Що у державі Україна можна зрештою позбутись державного та іншого рейдерства шляхом чіткого дотримання прав власності конституційного власника комунального майна, землі, лісу, водних об'єктів, надр — територіальної громади. Що поділам і розподілам нашого майна членами представницького органу громади — радою депутатів можна покласти край, оскільки депутати мають право лише управляти (!) нашим з вами майном, але жодним чином не можуть передавати його у власність, тим більше собі самим та членам своїх сімей. Тим більше, що виконками міських рад всупереч законодавству стали засновниками юридичних осіб — міських рад і навпаки, а юридичні особи — сільські ради взагалі мають засновником фізичну особу, як правило колишнього голову. То що ж це за такі представницькі органи і чиї, якщо громада не є їх

засновником?! До цього варто додати, що легітимно створених органів державної влади в Україні фактично немає. Зокрема, це стосується і так званої виконавчої служби, що без розпорядчого акту та без законного положення про виконавчу службу тероризує громадян України вже не один рік. І дуже мало хто замислився над тим, що ці структури — суб'єкти підприємницької діяльності по суті до держави Україна не мають жодного відношення, а здійснюють власну підприємницьку діяльність ...

Що ж ми маємо сьогодні? Розкрадені через незаконні “малу” та “велику” приватизації українські підприємства, використання бюджету, що повністю суперечить бюджетному кодексу. Тепер дійшла черга і до надр. Причому хапати і використовувати нові “можливості” вони мають намір швидко і вже, не гребуючи нічим. Виснажена та сплюндрована земля Житомирщини видобутком титану підприємствами Фірташа, вкрита десятками величезних свиноферм Даноші та місцевого чиновництва земля Івано-Франківщини, застила в німому очікуванні знищення застосуванням недолугої технології гідророзриву при видобутку сланцевого газу земля п'яти областей України. Цікаво, що держава Україна (?) гарантує усунення будь-яких акцій громадського спротиву на відданій для цих цілей на 50 років величезній території. Ще залишилось додати очевидно плановану за таких псевдо - органів влади оренду на 50 років земель Центральної та Південної України Китаєм, що явно не дотримується навіть мінімальних екологічних стандартів. Це органи державної влади чи це окупаційний маріонетковий режим?

І це все за повного сприяння різноманітних партійних проектів, демократичних чи нібито демократичних, що не залишає жодного сподівання на суттєву зміну ситуації через вибори за любого результату для наявних на політичному бомонді політсил. Тому ми звертаємося до підприємців України з закликом. Державу потрібно творити заново. Саме ви можете стати рушієм у цьому процесі.

У державі Україна у 1996 році після прийняття Конституції України мали бути бути створені територіальні громади і все майно в межах адміністративно-територіальної одиниці мало бути передано конкретній територіальній громаді. Відповідно до ст. 140 Конституції України визначено, що місцеве самоврядування є правом територіальної громади самостійно вирішувати будь-яке питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Згідно зі статтею 143 Конституції України територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю ... Згідно зі статтею №169 Цивільного кодексу України територіальні громади можуть створювати комунальні підприємства, навчальні заклади, підприємницькі товариства, брати участь в їх діяльності на загальних підставах. У тому ж Цивільному кодексі зазначено: у комунальній власності є майно, у тому числі грошові кошти, яке належить територіальній громаді; управління майном, що є у комунальній власності, здійснюють безпосередньо територіальна громада та утворені нею органи місцевого самоврядування.

Тепер щодо бюджету територіальної громади. Згідно зі ст. 7, ч. 1, п. 9 Бюджетного кодексу бюджетна система України будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними

громадами.

Взагалі незрозуміло, як можна було стільки років обходити повноваження та права територіальної громади. І це все з нашого мовчазного дозволу.

Лише територіальні громади — власники держави здатні сьогодні повернути громадянам України їх державу.

Будь-яку юридичну та організаційну консультаційну допомогу у творенні громад ми готові надавати. В іншому випадку ми всього лиш актори чи глядачі чергового шоу Шустера, поза яким майбутнього у народу України немає.

Голова Асамблеї ГО МСБУ Ігор Гурняк

Контакти: aaa77748@mail.ru; rima1962@i.ua; ag.kpl.lviv@gmail.com; svityk@gmail.com